

מ"ת 1567/12/14 - מחמד אלפיניש נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 1567-12-14 מדינת ישראל נ' אלפיניש(עציר)
תיק חיצוני: 8674/14

בפני	כבוד השופט נסר אבו טהה
העותר	מחמד אלפיניש ע"י ב"כ עוה"ד אסתר בר ציון וויקטור אוזן
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד לני מונטיליו

החלטה

1. זוהי עתירה לגילוי ראיה חסויה לפי סעיף 45 לפקודת הראיות, על רקע כתב האישום המייחס לעותר לכאורה ביצוע עבירות של קשירת קשר לפשע, ניסיון לרצח, חבלה חמורה, פציעה בנסיבות מחמירות, נשיאת נשק.
2. בתאריך 20.05.2015, הוצאה תעודת חיסיון חתומה על ידי השר לביטחון הפנים, מתוקף סמכותו על פי סעיף 45 לפקודת הראיות.
3. כתב האישום מייחס למשיב, כי על רקע סכסוך כספי שבין המשיב לבין קרוב משפחתו, מוחמד דהבשה (להלן: "המתלונן") ובני משפחתו של המתלונן, ובנסיבות בהן ביקש המתלונן לגבות חובו של המשיב אליו על דרך של תפיסת רכב, עמו הגיע למפגש שהתקיים בין השניים, ביום 9.10.14, ועל אף שהוחזר הרכב למשיב, ביקש המשיב לבוא חשבון עם המתלונן ובני משפחתו ולפגוע בהם.
4. כמפורט בכתב האישום, מיוחס למשיב, כי קשר קשר עם בני משפחתו בלוד וחלקם ברהט, לפגוע במתלונן ובבני משפחתו ולגרום למותם. במסגרת הקשר ולשם קידומו, הצטייד המשיב, ביום 10.10.14, באקדח בקוטר 9 מ"מ והגיע בשעות הבוקר לרהט שם נפגש עם בני משפחתו במטרה לבצע את מטרת הקשר. המשיב והקושרים הצטיידו ברכב מסוג יונדאי השייך לאחות המשיב.
5. במקביל, ביום האירוע, פנו המתלונן ובני משפחתו לבני משפחת המשיב בניסיון להרגיע את הרוחות אולם לשווא.

נטען, כי בסמוך לשעה 14:40, הגיעו המתלונן ושניים מבני משפחתו למסעדה בשם "שווארמה פאריד" (להלן: "השווארמה"), ברהט, כדי לאכול. אחד מבני המשפחה (סאקר) ישב בשולחן מחוץ למבנה המסעדה ואילו המתלונן ואדם אחר (סאלמה) היו בתוך המבנה.

במסגרת הקשר ולשם קידומו, נמצא כי באותה עת נסעו שני כלי רכב בכביש ליד השווארמה: היונדאי ומיד אחריו רכב טויוטה, השייך לאחות נוספת של המשיב, בהם נסעו חלק מהקושרים.

שני כלי הרכב עצרו כמה עשרות מטרים לאחר מבנה השווארמה. מספר שניות לאחר מכן הגיע המשיב מכיוון כלי הרכב לכיוון מבנה השווארמה כשהוא אוחז באקדח וחבוש כובע. המשיב פנה אל סאקר, שישב מחוץ למבנה, אשר נבהל וניסה לברוח, אולם המשיב ירה לעברו מספר יריות בכוונה לגרום למותו ואולם, אחת היריות פגעה ברגלו.

מיד לאחר מכן, נכנס המשיב למבנה השווארמה, התקרב אל המתלונן וממרחק של מספר מטרים פתח בירי באקדח לעבר מרכז גופו של המתלונן ופגע בו בחזה, בבטן וברגלו השמאלית, הכל במטרה לגרום למותו של המתלונן, כנטען בכתב האישום.

בן המשפחה הנוסף שעמד ליד המתלונן, סאלמה, ניסה למנוע מהמשיב את המשך הירי אולם, המשיב הפנה לעברו את האקדח ולחץ על הדק במטרה לגרום למותו. למרבית המזל, האקדח לא ירה.

מיד לאחר מכן, נמלט המשיב מהמקום חזרה לעבר כלי הרכב, ניסה שוב לירות באקדח לעבר שני בני המשפחה שליוו את המתלונן אולם, האקדח לא ירה. מיד לאחר מכן ברח המשיב וכלי הרכב נסעו במהירות רבה מהמקום.

ביום 17.11.14, הגיע המשיב לנמל התעופה בן גוריון במטרה לצאת את הארץ, שם נעצר על ידי שוטרי משטרת הגבולות.

6. במסגרת הדיון שהתקיים בדבר קיומן של ראיות לכאורה נטען על ידי באי-כוח העותר, כי התשתית הראייתית מבוססת כל כולה על גרסאות של המתלוננים, בדבר זיהוי העותר כמי שירה לעברם, כשלטענתו המדובר בעדות מזוהמת נוכח העובדה, כי בגרסתם הראשונית מסרו, כי לא זיהו את היורה ורק לאחר מספר ימים, בעדויות מאוחרות, חברו כולם לגרסה אחת, לפיה העותר הוא זה שפתח בירי כלפיהם. עוד נטען על ידי באי-כוח העותר, כי הגרסה המאוחרת הינה פרי תיאום גרסאות עם משפחת המתלונן, וכי נוכח הזיהום האמור והספק זיהוי, הנובע גם מחוות דעת ביחס לתמונות שהוצאו ממצלמה במקום, יש לקבוע, כי אין בממצא תשתית ראייתית לכאורית להרשעת העותר בעבירות המיוחסות לו. לחילופין, גם אם קיימת חל כרסום ניכר.

7. בית המשפט, לאחר שבחן את טענות הצדדים, קבע דבר קיומן של ראיות לכאורה לחובת העותר. עוד ציין, כי אמנם סאקר וסלמה, שהיו עדים לאירוע, בגרסתם הראשונית, מסרו, כי לא זיהו את היורה, אולם, בעדות שנייה שמסרו לאחר מכן, מסרו גרסה מפורטת אודות האירוע ונסיבותיו כשגרסתם זו

מלווה בפרטים רבים השופכים אור על נסיבות האירוע.

בית המשפט ציין, כי הסברם של העדים מדוע לא מסרו גרסה מפורטת באמרתם הראשונה, הסבר, לכאורה, שיש בו כדי להניח את הדעת, בשלב של בחינת ראיות לכאורה.

עוד הפנה בית המשפט לעדותו הארוכה של אחיו של המתלונן- אחמד דהבשה, בנוגע לרקע ונסיבות האירוע (חוב כספי).

אשר לאירוע לגופו, ציין בית המשפט, כי עדי הראיה, שנכחו באירוע, תיארו שני כלי רכב שהגיעו למקום האירוע ומאחד מהם פרק העותר. האחד רכב יונדאי, שבדיעבד נמצא כשייך לאחות העותר והשני, רכב טויוטה, שבדיעבד נמצא, כי הוא שייך לאחות אחרת של העותר. לאחר האירוע נמצא רכב היונדאי בהליכי פירוק, לכאורה, במטרה להעלימו.

עוד ציין בית המשפט, כי מעדויות המתלונן, לרבות סאקר וסלמה, נמצא, כי קיימת היכרות מוקדמת עם העותר, היכרות המבוססת על קשר משפחתי שבין ענף המשפחה המתגורר ברהט, אליו משתייך המתלונן, לבין ענף המשפחה המתגורר בלוד, אליו משתייך העותר. הזיהוי הקיים מצביע, לכאורה על העותר כמי שירה לעברם.

עוד קבע בית המשפט, כי קיימת ראיה נוספת המחזקת את התשתית הראייתית, בדמות איכון שנעשה למכשיר הטלפון של העותר שממנו ניתן ללמוד, כי בזמנים הרלוונטיים לאירוע, אוכן מכשיר הטלפון כמי שנמצא ברהט, בעוד שביתר שעות הערב, נמצא בלוד ולאחר מכן אין בנמצא איכון, ויש להניח, כי העותר דאג לנתק את מכשיר הטלפון. ממצא זה יש בו כדי לסתור לכאורה את גרסת העותר, הטוען, כי לא היה ברהט במועדים הנקובים בכתב האישום.

8. כיום, במסגרת העתירה, נטען כי יש להסיר את החיסיון מעל זהות האנשים, שמסרו המידעים המתועדים בתעודת החיסיון לרבות שעת מסירת הידיעות. בנוסף להסיר את החיסיון המוחלט על חומרי החקירה המסומנים בתעודה, ד1- ד2, ה1- ה3, מ1- מ5, לרבות נתוני תקשורת כמפורט בסעיפים 1, 2 ו- 3 לתעודה.

לשיטת העותר חשיפת זהות מוסרי הידיעות, תאפשר זימונם כעדי הגנה באשר למניע של המתלוננים למסור דווקא את שמו של העותר כמי שירה לעברם. עוד ביחס לקו הגנה זה, היינו שלמתלוננים היה מניע חזק להפלייל את העותר באירוע הירי (הפנתה באת כוח העותר במעמד צד אחד למסמך שנמסר להגנה כחלק מחומר החקירה הגלוי שסומן על ידי נ1).

9. באת כוח המשיבה מנגד, עתרה לדחות את העתירה שכן לשיטתה אין בחשיפת החומרים נשוא תעודת

החיסיון כדי לסייע להגנתו של העותר. נטען כי התשתית הראייתית מבוססת על עדויות המתלוננים שתמציתן כי העותר ירה לעברם. עוד נטען כי לצד עדויות המתלוננים קיים איכון הטלפון הנייד של העותר ברהט בעת האירוע, ומחקרי תקשורת, וכן צילום מצלמות אבטחה המתעדות את האירוע שמחוץ למסעדת השווארמה, ואת נסיעת כלי הרכב סמוך לאירוע בעיר רהט. כמו כן בריחתו של העותר לאחר האירוע ומעצרו בעת שניסה לצאת מן הארץ בנתב"ג. עוד עמדה באת כוח המשיבה על גרסתו של העותר במסגרת ארבעת האמרות שמסר בחקירתו במשטרה לפיה "לא הייתי שם ולא היו דברים מעולם".

10. בדיון שנערך במעמד המשיבה ונציגי המודיעין הרלוונטיים בלבד, הסכימה המשיבה לערוך פרפראזה ביחס לידיעה מספר 568, ולמסרה לעיון ההגנה.

אשר לחשיפת זהות מוסרי הידיעות המודיעיניות - הוסבר על ידי המשיבה מדוע אין בחשיפת זהות המקורות כדי לסייע להגנת העותר. כמו כן, עמדה המשיבה על כך שגילוי מידע זה או מסירתו יש בהם כדי לפגוע בעניין ציבורי חשוב, באשר הם עלולים לסכן שלומם של בני אדם, וכן לפגוע בשיתוף הפעולה של הציבור עם המשטרה.

אשר למסמכים (ד1-2, ה1-3, מ1-5), נטען כי תוכן המסמכים אינו רלוונטי להגנת העותר. בדיון במעמד צד אחד הוצגו המסמכים בפני בית המשפט.

אשר למסמכים א-ב (צו לקבלת נתוני תקשורת), לאחר שהוצגו לעיון בית המשפט נטען כי עניינם שיטות עבודה ודרכי פעולה של המשטרה, וחשיפתם תפגע ביעילות פעולותיה.

11. אין מחלוקת שלהגנה נמסרו 8 פרפרזות לתוכן המידע מתוך 9 הידיעות נשוא תעודת החיסיון. כמו כן, נמסרו אף נתונים ביחס למועד מסירת המידע- בנוגע ל-4 ידיעות.

12. אשר לידיעה שהסיומת שלה- 954 והדוח הרלוונטי בפרפרזה שנמסרה להגנה (914), הסכימה המשיבה להרחיב את הפרפרזה למתכונת שהתיר בית המשפט וסומנה מ1.

13. אשר לידיעה שהסיומת שלה- 589- בנוסף לפרפרזה שנמסרה להגנה, הנני מורה על הרחבת הפרפרזה במתכונת שהתירי וסומנה מ2. כך הם פני הדברים ביחס לידיעה שהסיומת שלה- 568 וסומנה על ידי מ/3.

14. מסקנתי הנ"ל מתבקשת לאחר שהקשבתי לטיעוני ב"כ הצדדים, הן במעמד הדיון והן במעמד כל צד לבד, והן לאחר שעיינתי בכלל האסמכתאות הרלוונטיות, וכן שמתי לנגד עיניי את הנימוקים שביסוד

העתירה ובהתאם למבחנים שהותוו בפסיקה.

15. אשר על כן, ובכפוף לאמור בסעיף 12, 13, דין העתירה להידחות.

המזכירות תשלח עותק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ב' חשוון תשע"ו, 15 אוקטובר 2015, בהעדר
הצדדים.